

Reisverslag Stage Brazilië, Porto Alegre

MET DE ANT VAN NOUHUYSBEURS OP BUITENLANDSTAGE

Master 3 Tandheelkunde studenten Marieke de Looff en Bo Dusseldorp vertrokken afgelopen maart voor 3 maanden naar Brazilië. Op de Federal University of Rio Grande do Sul in Porto Alegre hebben zij een onderzoeks- en klinische stage gelopen.

HOE WAS DE AANKOMST? We werden meteen erg hartelijk ontvangen door de professoren en studenten. Wij waren immers de eerste 'niet Zuid-Amerikaanse' studenten op hun universiteit. Toen wij een kijkje mochten nemen in de oude kliniek, was het toch even slikken. Een zaal van 30 bij 30 vierkante meter vol met behandelstoelen, met nul privacy, roestende spittoons, lekkende slangen en vooral een erg verouderde aanblik. Gelukkig kregen we al snel te horen dat deze zaal sinds een half jaar niet meer in gebruik was en dat wij zouden gaan werken in de nieuwe kliniek.

EN HOE WAS DIE ACCOMMODATIE? Hier voelden we ons al wat meer thuis. Er waren nieuwe units, tussenschotjes en zelfs televisieschermen aanwezig. Toch moesten we ook aan veel dingen wennen. De papieren dossiers hebben bij ons voor aardig wat verbazing en onduidelijkheid gezorgd. Daarnaast hebben we ook geleerd om analoge röntgenfoto's te ontwikkelen in de 'donkere kamer' en hebben we dagelijks onze eigen instrumenten gereinigd en gesteriliseerd. De studenten moeten hier namelijk zelf hun eigen instrumentarium en materialen aanschaffen en dus zelf schoonmaken! Dit was even schakelen.

WAT HEBBEN JULLIE ZOAL GEDAAN? De eerste weken hebben wij veel tijd doorgebracht in de bibliotheek en veel tijd besteed aan onze scripties. Daarna begonnen we in de kliniek bij kindertandheelkunde en al snel mochten we ook meedraaien bij de blokken endodontologie, traumatologie en chirurgie. We kregen erg veel vertrouwen en mochten al snel een geïmpacteerd M3 verwijderen met behulp van een flap. Dit gebeurde af en toe met wat extra hindernissen doordat de (operatie)lamp het niet altijd deed, er niet altijd een afzuiger aanwezig was en de stroom ook nog wel eens kon uitvallen. Gelukkig hebben we mede hierdoor heel veel geleerd en veel ervaring op kunnen doen.

NOG BUITEN DE UNIVERSITEIT KUNNEN WERKEN?

Wij hebben de kans gekregen om een kijkje te nemen in de minder bedeelde wijken van Brazilië. Samen met studenten van de universiteit mochten wij mee naar zogenaamde 'community' praktijken en publieke ziekenhuizen. In de community wordt gratis tandheelkundige basiszorg verleend aan de mensen wonend in achterstandswijken. Wij waren heel erg verrast en blij voor deze mensen dat tandheelkundige zorg op deze manier ook voor hen toegankelijk is. De publieke ziekenhuizen dienen als verwijspraktijk, waar iets meer specialistische zorg wordt verleend. Ook hier kunnen de mensen gratis zorg krijgen, echter zijn de lange wachttijden hier het grootste nadeel.

DAAR NOG WAT SPECIFIEKS OPVALLEN? In de laatste weken mochten we poetsles geven en klinisch onderzoek gaan doen bij kinderen op basisscholen in achterstandswijken. Het doel was om kinderen kennis te laten maken met de tandarts en tevens te kijken of er al problemen aanwezig waren in de mond. Het was schokkend om te zien dat kinderen op tienjarige leeftijd nog nooit bij de tandarts waren geweest en überhaupt geen eigen tandenborstel thuis hadden liggen. Het was dan ook niet heel verrassend dat de kinderen veel cariës hadden en dat we veel aanbevelingen voor een bezoek aan de tandarts moesten uitschrijven.

NOG WAT VAN BRAZILIË KUNNEN ZIEN? In de weekenden hebben we uitstapjes gemaakt naar hele mooie plekken in en rondom Brazilië. Zo zijn we natuurlijk naar Rio de Janeiro geweest, hebben we de watervallen in Foz de Iguazu mogen bewonderen en hebben we alle mooie stranden op Florianopolis kunnen zien. Daarnaast hebben we genoten van de heerlijke en typische churrasco's (barbecues) en alle gastvrije en behulpzame mensen in het land. Brazilië is een heel groot en mooi land, waar we zeker nog een keer naar terug gaan! ■

'We zijn heel blij dat we dit allemaal hebben mogen zien en meemaken. Telkens weer werden we met beide benen op de grond gezet en beseften we ons hoe goed wij het wel niet hebben in Nederland. Het was een onbeschrijflijke ervaring die we voor altijd mee zullen nemen, niet alleen in onze carrière als tandarts.'